

Domače vesti

Kovačič je kandidat
za okrajnega komisarja

Councilman Edward J. Kovačič iz 23. varde je včeraj naznanil, da bo kandidiral za okrajnega komisarja pri primarnih volitvah v maju, in sicer proti sedanjima komisarjema John John Curry-u in John Pekareku. To pomeni, da se bo boj, ki ga vodi že več let proti "mašini", nadaljeval.

Govori se tudi, da bo bivši councilman Edward Pucel zadnji trenotek vložil peticije proti sedanjemu kongresniku Michaelu Feighanu v 20. distriktu. Vse kandidatske peticije za primarne volitve morajo biti vložene v uradu volilnega odbora do 6.30. noč.

Zalostna vest

Lojze Peterlin iz 1092 E. 64 St. je prejel zalostno vest iz stare domovine, da mu je 16. januarja umrl ljubljeni oče Anton Peterlin v visoki starosti 86 let. Doma je bil iz vasi Velika Slivca pri Velikih Laščah, kjer zapuščala dva sinova Antona in Ivana, hčer Mici in vnuke, tukaj v Clevelandu pa s sestro Lojzeta in več sorodnikov. Bodi pokojniku rahla domača gruda, preostalim pa naše sožalje!

Išče sorodnike

Božena Laurič iz Občice št. 10, pošta Toplice pri Novem mestu išče Jožeta Lauriča iz Dolnje stráže, Toplice, ter druge sorodnike. Ako omenjeni sva to čita ali pa če kdo ve zanj, je prosen, da sporoči Mr. Antonu Dolinar na 19202 Miskoka Ave., ki ima zanj pismo.

Predavanje po seji

V četrtek večer ob 7.30 uri se vrši seja krožka št. 1 Prog. Slovan v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Po seji bo predavala o negi las poznan lastnica Zora's Beauty Shoppe, ki bo obenem dala eni izmed naših priložnosti dobiti brezplačen "permanent wave". Članice so vabljeni, da se seje gotovo udeležijo ob času, k predavanju po seji pa so vabljeni tudi nečlanice.

Prispevki za sklad "March of Dimes"

Slovenski odbor, ki pobira prispevke za sklad "March of Dimes" za pobijanje otroške paralize, je prejel nadaljnjih prispevkov in sicer so prispevali:

Po \$10: Frank M. Surtz, društvo Carniola Tent št. 1288 TM in Glasbena Matica.
Po \$5: Društvo Slovan št. 3 SDZ, društvo Ev. Cecilija št. 37 SDZ, društvo Euclid št. 29 SDZ, društvo sv. Ane št. 150 KSKJ, Mr. J. F. Perko, dr. A. F. Vičič.
Po \$3: Mrs. Jennie Kozelj.
Po \$2.10: Društvo Bled št. 20 SDZ, Po \$2: Miss Victoria Horčič, Mr. in Mrs. Frank Perme, George Santa Meats & Groceries, Thomas Germack in Joseph Ponikvar.
Po \$1: John Zalar, Mrs. Josephine Petrich, Mrs. Jennie Suvak, John Rozance in Mrs. Frances Kodrich.

Odbor je do sedaj skupno nabral \$432.10. Obenem sporoča, da je bilo v zadnjem poročilu označeno, da je Slov. nar. dom na St. Clair Ave. prispeval \$50, pravilno pa bi se moralo glasiti, da je to vsoto daroval Klub društev SND. Darove se bo sprejemalo do 25. februarja t. l. V uradu "Enakopravnosti" je izročila \$2 v ta namen Mrs. J. Zakrajšek, 1038 Addison Rd.

Angleži so se začeli umikati iz Palestine

Obstoja nevarnost, da bo v Sv. deželi izbruhnila vojna med Židi in Arabci

LAKE SUCCESS, N. Y., 3. feb.—Palestinska komisija organizacije Z. N. je danes razkrila, da so se Angleži začeli umikati iz Sv. dežele, kjer napetost, povzročena vsled delitve dežele, stalno raste.

Na podlagi tega razkritja se ugiblje, da bo Anglija umaknila svoje čete iz Palestine še pred 15. majom, ko bi uradno imel prenehati angleški mandat. Toda angleški uradniki so opozorili Z. N., da si pridružujejo pravice, da se umaknejo tudi pred tem datumom, ako to želijo.

Uradno sporočilo, da so Angleži dali vedeti, da je evakuacija v teku z enim edinim stavkom, s katerim je razkrito, da umikajo tudi vse vojaške instalacije. Člani komisije niso hoteli podati nobenih izjav, glede tega razkritja.

Anglija se zoperstavlja ustanovitvi židovske milice

V poročilu komisiji so Angleži dali vedeti, da je evakuacija v teku z enim edinim stavkom, s katerim je razkrito, da umikajo tudi vse vojaške instalacije. Člani komisije niso hoteli podati nobenih izjav, glede tega razkritja.

Veruje se, da se bo sedanje krvolitje med Židi in Arabci spremenilo v civilno vojno, takoj, ko se bo večina angleških čet umaknila iz Palestine in ako organizacija Združenih narodov ne bo poslala mednarodno policijo, ki naj bi podprla židovsko milico pri izvedbi načrta delitve.

V zvezi z umikom angleških čet iz Palestine, je komisija podvela nove poskuse, da se zlomi upor Anglije, ki je proti temu, da bi se ustanovila židovska milica. Filipinski delegat Vincent Francisco, ki je član Palestinske komisije, je izjavil, da bo jutri imel privatna posvetovanja s Sir Cadoganom in da se nada, da bodo Angleži spremenili svoje stališče v zvezi z židovsko milico. Doselej je Anglija vztrajala, da se to milico organizira šele po 15. maju, ko se bo njih mandat končal. Toda ker utegne ostati z nenadnim umikom Angležev prebivalstvo Palestine popolnoma nezaščiten pred arabskimi napadi, se komisija nada, da bo dosegla z Angleži neko kompromisno rešitev.

Komisija je že obvestila angleško vlado, da se ne strinja glede trdovratnega stališča Anglije, da se komisija Z. N. ne sme vmešati v zadeve Palestine do dva tedna predno poteče angleški mandat. Soglasno s tem, je komisija sklenila, da bo, verjetno v teku desetih dni, poslala poseben odbor v Palestino, ki bo pričel z delom za delitev dežele.

Popravek

Mr. in Mrs. Frank Zagorc iz 18608 Kewanee Ave. sta prošlo soboto obhajala 32-letnico poroke, presenečenje, ki so ga jima priredili prijatelji, pa se je vršilo v nedeljo, ne v soboto kot se je včeraj poročalo.

Mr. Mandel okreval

Poznani Mr. Christ Mandel iz 18221 Nottingham Rd. je po srečno prestani operaciji v bolnišnici ter par tedenski boleznii pod zdravniško oskrbo na domu, okreval in se zopet počuti zdravega.

Wallace vodi neenako borbo, pravi "Pravda"

MOSKVA, 3. feb.—Moskovski časopis "Pravda" piše v zvezi z Wallaceovo kandidaturo, da bodo njegovi pristaši dobili iz te predsedniške kampanje dobre skušnje.

Poročilo "Pravde" glede organiziranja tretje progresivne stranke v Ameriki pravi, da bo borba neenaka, ker "Wall Street neomejeno podpira, finančno in propango, ostali stranki in kontrolira volilno mašinarijo."

"Progresivne sile Amerike pa se ne bojijo te borbe, ker vedo, da samo v resni borbi lahko dobijo skušnje, ki jim bodo potrebne v bodočnosti," piše med ostalim "Pravda."

STALIN SPREJEL ROMUNSKO DELEGACIJO

LONDON, 3. feb.—Sovjetski premier Stalin in zunanji minister Vjačeslav Molotov sta sprejela romunsko vladno delegacijo, ki je danes dospela v Moskvo.

V romunski delegaciji se nahajata premier Petru Groze in zunanja ministerka Anna Pauker.

V INDIJI SO ZAČELI S POGONOM NA EKSTREMISTE

NEW DELHI, 3. feb.—Poročila iz Nagpurja danes pravijo, da je policija ujela glavnega organizatorja ekstremnih hindujcev, ki so pripravili umor indijskega voditelja Gandhija. Iz Delhija pa poročajo, da je indijska policija vrgla v zapore nadaljnjih 300 ekstremnih hindujcev in sicer soglasno z vladno akcijo, da se umiči organizacija, ki je odgovorna za Gandhijevo smrt.

BIVSI KRALJ LEOPOLD PRIDE V ZED. DRŽAVE

HAVANA, 2. feb.—Danes je dospel semkaj bivši belgijski kralj Albert, ki bo nekaj dni gost nekere kubanskega bogatina, od tu se bo podal v Zedinjene države. Leopold je med vojno ostal v Belgiji in postal nacistični "jetnik." Z njim se nahajata tudi druga žena, ki je "plebejske krvi."

THOMAS LAMONT UMRL

NEW YORK, 3. jan.—Danes je umrl tukaj v starosti 77 let znani finančnik in dolgoletni partner Morganove banke Thomas W. Lamont.

Posojilnici oropani

Dva mlada bandita sta včeraj malo pred poldnevom prišla v prostore dveh posojilnic na vzhodni strani mesta, Commonwealth Loan Co. na 13729 St. Clair Ave. in City Loan Co. na 14900 St. Clair Ave., in po ustrahovanju uslužbencev zbežala z okoli \$2,100 gotovine.

LOTERIJSKA TOLPA JE IMELA SVOJE MREŽE ŠIROM DRŽAVE OHIO

Clevelandska policija je včeraj izvršila v zvezi z odkritjem gnezda loterijskih razpečevalcev več novih aretacij. Istočasno se je pogon proti tolpi raztegnil tudi izven Clevelanda.

Na podlagi sledov, ki so bili odkriti tukaj, je policija v Alliance, Ohio, včeraj izvršila pogon na neko tamkajšnje tiskarno, ki je očitno izdelovala loterijske listke, ki so bili razpečavani v Clevelandu in drugod.

Glavni stan loterijske tolpe se je očitno nahajal v Alliance, kamor je včeraj odpotovalo šest članov clevelandskega policijskega departmanta.

Lewis baje grozi z novo stavko

WASHINGTON, 3. feb.—John L. Lewis je danes zagrozil z možno stavko 400.000 premogarjev, ko je obtožil industrijo mehkega premoga, da ni izpolnila obvez, ki jih ima z ozirom na penzije premogarjev in katere obveze so vključene v pogodbo.

V včerašnjem pismu obratvalcem premogovnikov je Lewis rekel, da si bo unija sedaj pridržala vse pravice, da "podvzame katere koli neodvisne mere, da se pogodba izvrši."

Uradniki industrije mehkega premoga so mnenja, da te "neodvisne mere" lahko pomenijo tudi nenadano stavko. Z druge strani pa verujejo, da Lewis vrši pritisk, da bi izsilil \$100 mesečne penzije za premogarje, ki so nad 60 let stari.

Soglasno s Taft-Hartleyevim zakonom mora vsaka unija obvestiti, da bo zavrgla pogodbo, 60 dni predno to stori. Toda Lewis je stalno preziral Taft-Hartleyev zakon.

Nov grob

JOHN ZAJC

Včeraj popoldne je nagloma zbolel in bil odpeljan v Mt. Sinai bolnišnico, kjer je kmalu podlegel srčni kapi, poznani John Zajc (Zaitz), star 58 let. Stanovalec je na 1397 E. 39 St., do zadnjega oktobra pa je vodil gostilno "Friendly Inn" na 4018 St. Clair Ave. Doma je bil iz Trzin pri Domžalah, kjer zapuščala štiri sestre: Mary, Vido, Thereso in Ano, brata Louisa in veliko sorodnikov. V Ameriki je bival jočo soprogo Mary, rojeno Skele, sinova Johna ml. in Williama ter več sorodnikov. Pogreb se bo vršil v petek zjutraj ob 8.45 uri iz Zletovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. v cerkvi Brezmadežnega spočetja na E. 43 St. in Superior Ave. ob 9.30 uri ter nato na pokopališče Calvary.

Gradbeni odbor

V petek večer ob pol-osemih se vrši seja gradbenega odbora Slov. društvenega doma na Recher Ave. Prosi se vse člane odbora, da se gotovo udeležijo.

Prispevek za Sans

Mr. Joe Seme je prispeval \$5 za SANS pri podružnici št. 39 SANS v spomin pokojnega Johana Janežič iz Aliquippa, Pa. Odbor se mu iskreno zahvaljuje.

Južni demokrati ogorčeni radi priporočil za človeške pravice

Amerika zavrgla ruski protest glede baze v Afriki

WASHINGTON, 3. feb.—Zedinjene države so danes zavrgle rusko protestno noto v zvezi s ponovno otvoritvijo letalske baze v Mellahi, v severni Afriki.

To je že drugi sovjetski protest, ki ga je Amerika zavrgla v tekočem tednu. Prvi je bil v zvezi s prisostvom ameriških bojnih ladij v italijanskih lukah.

Mellaha se nahaja blizu Tripolija, v bivši italijanski koloniji Libiji. Usoda te kolonije je odvisna od odločitve štirih velikih sil. Rusija je v svoji noti obtožila Ameriko in Anglijo, da podprta baza v Mellahi predstavlja kršitev določb mirovne pogodbe z Italijo.

Odgovor ameriškega državnega oddelka v zvezi z rusko noto pravi, da je baza v Mellahi bila ponovno odprta v sporazumu z Anglijo za komunikacijske svrhe in da je časna.

LONDON, 3. feb.—Iranski podpremier Musseini Farhoodi je danes v Teheranu izjavil, da bo v kratkem uradno odgovoril na Sovjetski zvezi na njene obtožbe, glede aktivnosti ameriške misije v Iranu.

Rusija je proti aktivnosti ameriške vojaške misije vložila protest, v katerem je rečeno, da te aktivnosti ogrožajo južne meje Sovjetske zveze.

Američani se bodo umaknili iz Šangajja

SANGAJ, Kina, 3. feb.—Ameriški in ostali inozemski uradniki se naglo pripravljajo na odhod iz Šangajja vsled nemirov, ki utegnejo ponovno izbruhniti. Letalo so že pripravljena, da izvršijo evakuacijo tujih državljanov.

Šangajska policija je dobila ukaz, naj strelja na množico, ako se bodo nemiri, ki so izbruhnili pretekli teden, ponovili.

Ob priložnosti stavke v tkalnicah bombaža je prišlo do uličnih spopadov med policijo in delavstvom. Tri žene so bile ubite, 110 oseb, med njimi 40 policajev, pa je bilo ranjenih. Nad 300 delavcev je policija vrgla v zapore.

V teku preteklega tedna so vprizorili nemire šangajski dijakih in kabaretnih uposlenke. Zunanji opazovalci pravijo, da so nemiri izbruhnili vsled osnovnih razlogov, vključno vsled civilne vojne, inflacije in terorja s strani policije.

Začela se je evakuacija ameriških državljanov iz glavnega mesta Mandžurije Cangčunga, katero mesto so sile Ljudske (komunistične) armade popolnoma obkolile.

Robeson bo v petek govoril v Clevelandu

Sloviti zamorski bariton Paul Robeson, ki je podpredsednik Progresivnih državljanov Amerike (PCA), bo v petek govoril v Friendship Baptist Church na 2301 E. 55 St. na shodu, ki bo prirejen v zvezi s kandidaturo Henry A. Wallacea.

Grozijo z izstopom iz demokratske stranke; govorijo, da bodo postavili svojega kandidata proti Trumanu

WASHINGTON, 3. feb.—Ko je predsednik Truman kongresu poslal svojo poslanico za čarter človeških pravic, v kateri je apeliral na zakonodajce, da osvojijo širokopotzen zakon, ki bo nudil enako zaščito vsem državljanom ne glede na plemo ali barvo, je dregnil v sršenovo gnezdo med južnimi demokrati, ki so danes v svojem ogorčenju gozili z izstopom iz stranke in celo pretili, da bodo proti Trumanu postavili svojega predsedniškega kandidata.

Med drugim so se slišale grožnje o filibustru v senatni zbornici in o "pohodu južnih gubernorjev na Washington."

AFL se izjavila proti Wallace-u

MIAMI, 3. feb.—Izvršni odbor Ameriške delavske federacije je sredič naznanil svojo opozicijo proti predsedniški kandidaturi Henry A. Wallace-a na tiketu tretje stranke in pozval svojih 7.200.000 članov, da "naj se ne pustijo zapeljati od krivega liberalizma Mr. Wallace-a in njegove tako zvane tretje stranke."

Izjava odbora pravi, da Wallace-ovo tretjo stranko vodijo "komunisti," ki so ga "dobil popolnoma v oblast," in ki s tem postajajo "njihova fasada, predstavnik in zagovornik."

Izvršni odbor CIO se je pred dvema tednoma tudi izrekel proti Wallace-ovi tretji stranki, ampak sklep ni bil soglasen, poleg tega pa je bilo tudi zaključeno, da imajo pridružene unije prosto roko, da podpirajo kogar koli želijo.

Burton Wheeler izzran za direktorja kampanje

Danes ja izvršni odbor izbral bivšega demokratskega senatorja Burta K. Wheelera kot direktorja federacijske kampanje, da se kongres "očisti vseh onih članov, ki so glasovali za Taft-Hartleyevo postavo."

Kampanja, ki jo bo vodila federacija, se bo financirala s prostovoljnimi prispevki članstva. Vsakega člana se bo pozvalo, da prispeva vsaj \$1 v ta namen. V tej zvezi pa je bilo naznanjeno, da unija tesarjev, ki šteje 600.000 članov, ne bo ničesar prispevala v sklad.

Predsednikova priporočila označena za "škandalozna"

Senator Eastland iz Missisipija je predsednikov program označil za "škandalozen." Dejal je:

"Ta priporočila bi ugonobila zadnje sled južnih intstucij in ustvarila plemensko izmalichen našega ljudstva."

Senator Ellender je dejal, da priporočila "dišijo po politiki, in da se z njimi ne bo pomagalo manjšini, kateri se želi pomagati. Potem pa je pristavil:

"Jaz ne verujem, da se jug želi odklopiti od demokratske stranke. Ampak, če nas administracija ne bo nehala vzrujati in nas skušala prisiliti, da pogoltnemo to reč, ker hoče dobiti zamorske glasove v nekaterih ključnih državah, potem nas bo preje ali sleje dovolj razdružila, da bomo šli in organizirali svojo lastno stranko."

Poroka

Mr. in Mrs. John Picman iz 1245 E. 172 St. sporočata, da se bosta poročila v soboto zjutraj ob 9:30 uri v cerkvi Marije Vnebovzete njiju hčerka Rose Ann in Mr. Hubert Silva, sin Mr. in Mrs. Anthony Silva iz Ashtabula, O. Sorodniki in prijatelji so vabljeni, da se poroke udeležijo. Mlademu paru čestitam in mu želimo vse najboljše v zakonu!

Zaroka

Zaročila sta se Miss Rose Marie Ujčić, hčerka Mr. in Mrs. Andrew Ujčić, 1417 E. 63 St., ter Mr. William E. Bals, sin Mrs. Theresa Bals iz 15401 Lucknow Ave. Bilo srečno!

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

BORIMO SE ZA SVOBODO IN PRAVICO!

V ponedeljkovi izdaji smo objavili apel "Narodnega odbora za svobodni tisk," s katerim se je uradno začela kampanja za zbiranje prispevkov za obrambo treh naših časopisov, "Prosvete," "Proletarca" in "Enakopravnosti" in sicer v smislu zaključka eksekutive SANSa, ožjega odbora NOZST in predstavnikov toženih časopisov, ki so na skupni seji 17. januarja določili kvoto—\$50,000.

V apelu "Narodnega odbora za svobodni tisk" je dovolj jasno povedano, da je od te kampanje odvisna usoda našega tiska, tiska, ki so ga zavedni ameriški Slovenci podpirali in čuvali skozi 40 in več let. Tudi je poudarjeno, da je kvota za današnje razmere res precej velika, da pa se tega ne smemo ustrašiti, ko gre za biti ali ne biti celega našega naprednega, kulturnega in prosvetnega obstoja.

V teku zadnjih let smo bili priča nenavadnemu vrenju v naših lastnih vrstah. Bili smo priča, ko je klerikalna reakcija, ki se zbira okrog A. D., na vso moč začela sejati seme razdora in sovraštva med našimi naseljenci. Napadom in obrekovanjem proti SANSu, proti progresivnim organizacijam in posameznikom ni bilo v A. D. ne konca ne kraja. Okrog te A. D. se je začela zbirati zahrbtna klika ljudi, ki se je hotela polastiti absolutne in neomejene kontrole nad vsem našim življenjem, ki je hotela kontrolirati sheherno gibanje in uničiti sleherno napredno idejo in naše napredne ustanove.

Tisto, kar se je začelo pred dvema leti, je v prvi vrsti bilo naperjeno proti progresivnim katoličanom, ki so verjeli v bolj plemenita načela Kristusovega učenja, predvsem pa v načelo: Mir med vami. Ta klika se ni hotela ravniati po človekoljubnih naukih Kristusa, po katerih je celo ljubezen do svojega sovražnika najbolj vzvišen cilj vsakega, ki veruje, da Kristove besede niso samo politične kraljice, ampak načela, ki se jih mora izvajati in jih uveljavljati, ako se želi, da bi tudi "slepci spreviedeli."

Ali nam ni še v spominu, kako je ta klika okrog A. D. začela z besno, strupeno in sovraštvo polno gonjo proti res zavednim katoličanom, ki na osnovne principe Kristusovega nauka niso hoteli pozabiti in jih niso hoteli zatajiti? Ali niso sami ti katoličani bili prva žrtev te jezuitske in zahrbtna klika, ki ne prizanaša niti najbolj vernim katoličanom, ampak jih hoče podvreči svoji cinični politični diktaturi? Da, imeli smo opravka z ljudmi, ki nikoli niso v svojem glasilu spregovorili ene edine besede o ljubezni, o miru med nami, o prizanašanju, o samaritanstvu, o osnovnih naukih Kristusa—pač pa so polnili svoje kolone z izbruhi sovraštva, egoizma, laži, obrekovanja... Dan za dnevom, skozi mesece in leta, v A. D. učijo nauk: sovražite novo Jugoslavijo, sovražite SANS, sovražite "naprednjake," "komuniste," "sopotnike." Njih slovar je slovar najbolj ogabnih psovok od "banditi," "misleče živine" do "vlačuge" in "preobjudeni sopotniki." Ali najdemo v katerem koli Kristusovem nauku teh besed?

Navzlic vsemu temu, navzlic očitnim izbruhom brezmejnega sovraštva in terorizma, pa se ta klika odeva v plašč "katoličanstva." Volkovi so se odeli v ovčje oblačilo in vsak, ki jim je stal na poti, se je soočil s krvavim pogledom in kremplji oblasti in moči lačne klike. Eden za drugim so pod to brezobzirno gonjo in strahovanjem padali progresivni katoličani, gubili svojo neodvisnost, svoje organizacije, svoje časopise...

Potrebno je bilo, da je ta zahrbtna klika najprej ustvarili "enotnost" v svojih lastnih vrstah. Če ni šlo za lepa, so se pa posluževali tudi drugih sredstev. Toda na vsak način, pripravljali so se za svoj največji podvig, za borbo proti progresivnim ameriškim Slovincem, ki so danes glavna in edina tarča sovraštvo in laž bruhajoče A. D. Tudi danes ni v A. D. ne konca ne kraja strahovanju in nadevanju imen, tudi danes ta klika okrog A. D. blati in napada tiste ameriške Slovence, ki nočejo, da bi se prostovoljno podali in sprejeli njih diktata: tako in tako, to in to boste delali! Kot bomo mi ukazali!

Ni nobenega dvoma, da je takozvana Gabrovškova tožba le orožje, s katerim se ta klika poslužuje v borbi proti naprednim ameriškim Slovincem, ne zato, da bi se branilo "čast" človek, ki je pred kakšnimi tremi leti prišel v to deželo in ki sedaj zahteva od našega delavca in delavke vsoto \$1,200,000, ampak, da uniči poslednje ovire, ki ji stojijo na poti pri ustvaritvi njenih diktatorskih ambicij.

Med osnovne pravice, ki nam jih jamči naša ustava, spada pravica o svobodni tisk, pravica, da lahko vsak posameznik izrazi svoje mnenje in zagovarja svoje ideje. Ob

Vtisi s potovanja v Jugoslavijo

(Piše: P. Barbiš iz Los Angelesa)

(Nadaljevanje)

Na vzhodni strani Lokev smo prišli na začasno mejo med zono A in zono B, kjer so nas Angleži ustavili za dokumente. Po nekoliko minutah čakanja so nam pregledali potne liste in po vpisu avtomobila pustili proti jugoslovanski strani. Tam so nam odprli cestno oviro za avtomobile. Izstopili smo in dali prtljago na pregled. Takoj, ko je preiskovalni oficir videl moje prtljago, mi je rekel: "Vi ste gotovo prišli iz Amerike!" Odgovoril sem mu, da je pogodil. Pregledal je prtljago, prešel denar, za potni list pa me sploh ni vprašal. Takoj ko so zapisali avtomobil v tranzitno knjigo, smo se odpravili proti Premu in Britofu. Bila je že noč, ko smo dospeli skozi Prem in Topole v Ilirsko Bistrico, kjer je šofer ustavil rekoč: "Sedaj smo pa že doma!"

Izstopili smo in moj bratranec je omenil, da je tu hiša Vida Oprešnika, nakar sem mu rekel, da bi bilo prav, če bi ga šli pozdravit. Vstopili smo v hišo in ga našli v kuhinji skupno z njegovo ženo, zatopljeno v časopise. Pozdravili smo se z njim in ženo, nakar me je predstavil vsem navzočim in takoj povabil na večerjo, rekoč, da sedaj ni čas za hoditi po cesti in da želi na vsak način, da jim povem, kako in kaj delajo naši naseljenci v Zedinjenih državah. Pristavil je, da je v njegovi hiši vedno ena "ekstra" postelja pripravljena za goste od blizu in daleč. Ni bilo drugega, ostal sem pri njemu in še posebno rad, ko sem videl veliko skledo zelja in polente, pripravljene po starem običaju.

Bili so navzoči Vid in žena, hči Vida, njena sestrična, en vojaški oficir na stanovanju pri njemu, Josip Peterlin iz Kosez, njegova žena, moj bratranec in drugi. Govorili smo pozno v noč o vseh strahotah, skozi katere so šli naši ljudje za časa vojne, kaj in koliko so pretrpeli do končne osvoboditve. Bila je že štiri ura zjutraj, ko smo šli na počitek.

Ilirska Bistrica je še vedno taka kot bila z edino razliko, da je danes precej večja. Trnovska cerkev še vedno stoji na vrhu hriba Vidma in maše se še vedno vršijo kot prej. Tudi trnovsko pokopališče je precej večje. Kar se tiče okrajnega glavarstva, ni več v Postojni, ampak je v Ilirski Bistrici, pod katero spada, kot mi je bilo rečeno, 72 vasi. Okrajno glavarstvo se sedaj nahaja v dvonadstropni palači na hribu nasproti hotela "Ilirija," kjer se tudi nahajajo uradi za

prilike te takozvane "Gabrovškove tožbe" pa je sama A. D. v uredniškem članku odprto izjavila, da je bilo potrebno tožiti te časopise že zaradi tega, ker "so blatili duhovščino v Sloveniji!" Ali ni jasno, da bi lahko ta A. D. zapisala, da je potrebno tožiti te časopise, ker zagovarjajo sodelovanje med našo deželo in Sovjetsko zvezo, da se tako zagotovi mir na svetu? Ali ni jasno, da bi ta A. D. lahko šla še dalje in zapisala, da je bilo potrebno tožiti te časopise zato, ker blatijo domobrnce in vojne zločince, ki so skupaj z nacističnim in fašističnim okupatorjem morili naš lastni narod?

Ameriški Slovinci! Danes se nahajamo pred veliko preizkušnjo. Mi tega boja nismo želeli in ga tudi nismo izzvali. Kar smo želeli je, da bi prižigali luči v temi nevednosti, laži in podlih potvarjanj dejstev. Kar smo želeli je—resnica in objektivnost. Ne zaradi Gabrovška, ampak zaradi teh principov resničnega in objektivnega poročanja, nas želi reakcija uničiti in nas spraviti v temo nevednosti in neprosvičenosti, da bi tako v kalnem lažje ribarila.

Tega ne smemo dovoliti! Potrebno je, da se z vso vne-
mo podamo v borbo za ohranitev naših naprednih ustanov, v prvi vrsti naših časopisov. Določena nam je kvota—\$50,000. Ako bomo to kvoto dosegli ni te sile, ki bi nas mogla premagati! Kajti ne samo, da bo ta kvota omogočila efektivno obrambo naših časopisov na sodnijah, ampak bo obenem najboljši dokaz, da naše vrste niso omajane temveč še bolj strnjene kot pa so bile poprej!

notranjo upravo, davkarija, narodna zaščita, državna banka in drugi uradi.

Današnji okrajni glavar je Jože Baša iz Dolenj, mlad človek, ki je bil med partizani za časa vojne. Zinka in Lidija Dimnikarjova, katere so v uradu pri okrajnem glavarstvu, so me sprejele, ko sem se prišel zglašiti pri notranji upravi za vpis inozemcev za začasno bivanje v Ilirski Bistrici. Po vpisu v knjigo inozemcev, so hotele vedeti vse, kaj in kako je z ameriški Slovenci, s čim se zanimajo, sploh o vsem v zvezi s Slovinci, ki so zapustili rojstni kraj in odšli s trebuchom za kruhom. Rekel sem jim, da so slovenski izseljenci razkropljeni širom Amerike od Atlantika do Pacifika, ter da delajo tako v rudnikih kot v tovarnah, ter na farmah, na poljih in v trgovinah.

Povedal sem tudi, da akoravno so sedaj v veliki večini ameriške državljani, vseeno niso pozabili rojstne grude. Priča je temu, da sem jih jaz prišel obiskat in da bi jih prišlo še dosti več, ako bi bilo potovanje v Jugoslavijo odprto. Prišlo da bi jih na tisoče. Povedal sem jim tudi, da je Cleveland eno največjih slovenskih mest na svetu.

Med pogovorom je vstopil Jože Baša, okrajni glavar in ko so me predstavili njemu, me je tako predstavil ostalim članom glavarstva, vse doli do čuvaja in pismonoše. Vprašanjem ni bilo konca. Rekel je, da ima teto in strica v Clevelandu, nekje na ali pa blizu Reno Ave. in da mi bo ob priliki dal točen naslov, da jih pozdravim, ko se bom vrnil v Ameriko.

Poslovil sem se še enkrat z vsemi in odšel, da si ogledam bolj od blizu to staro Ilirsko Bistrico. Napotil sem se od glavarstva proti sodniji od tam pa proti Ivetovemu hotelu in Gasilskemu domu. Vsepoposod na zidovih se še vedno vidijo sledovi vojne, toda istočasno tudi napis: "Tujega nečemo, svojega ne damo!" "Kjer so naše žrtve, tam so naše meje!" "Živel Tito!" "Živela Jugoslavija!" itd.

Tone Gržina (Marinkotovi), mati Smrjanova (Kovačič), Mima Kovačič, Vida Hreščak (Poslovodja), Peter Bravinčev (Peterlin), Tone in Franc Dekleva in žena, Vlado Sketov, Josip Milojstnik (Drmulja), predsednik mestnega odbora Kristjan Hodnik, ml. in dosti drugih, ki jih nisem poznal.

Spet ni bilo ne konca ne kraja vprašanjem, povabljen pa sem bil na večerjo z vseh strani. Razgovarjali smo se na ulici par ur o vsem, nakar sem se končno poslovil od vseh z obljubo, da se bomo pozneje videli. Mahnil sem jo posredi ceste proti Vencinovi in Linčanovi žagi, katere še vedno stojijo kot poprej, edino da ob tem času niso zaradi pomanjkanje vode (bila je velika suša) obratovale. Pred Vencinovo hišo sem srečal starega Domladiša (Vencina), s katerim sem se pozdravil, nakar me je povabil v hišo, kjer sem pozdravil tudi družino. Pokazali so mi žago, katera je še vedno kot po starem z edino razliko, da sedaj

KAJ VEMO O POTRESIH

Zemlja, na kateri živimo, je še danes precej velika skrivnost. Dandanes že precej dobro poznamo sestav sestojstva, gibanje milijone svetlobnih let oddaljenih zvezd, nekaj nam je znanega o luni in drugih planetih in nekaj tudi o soncu, toda sorazmerno zelo malo vemo o zemlji, na katere površini živimo. Seveda je vzrok v tem, da težko prodremo daleč v notranjost naše zemlje, kajti zemeljske plasti predstavljajo navadno zelo trdno snov, ki jo je mogoče premagati le z veliko silo. Največja globina, ki so jo izvrtali v zemljo, ni mnogo večja od 2000 metrov, kar je razmeroma zelo malo, če pomislimo, koliko znaša premer zemeljske krogle. Seveda ne smemo verjeti raznim reklamnim trikom o globini 5990 metrov, ki so jo baje dosegli. Pri proučevanju zemeljske notranjosti pa igrajo veliko vlogo ravno potresi, ki sicer prinašajo obilo gorja človeštvu in tudi veliko škodo, imajo pa tako vsaj eno dobro stran.

Dandanes so potresi vedno bolj redki, vendar so v mnogih pokrajinah sveta že zelo običajen pojav. Znatost o potresih je že močno napredovala in glede tega pojma imamo zanesljive znanstvene ugotovitve. Predvsem so znanstveniki ugotovili, da nastane potres na enem delu zemeljske notranjosti, ki se imenuje potresno ognjišče in se od tod širi v obliki valovanja. Zelo občutljivi so aparati za merjenje potresnih sunkov (seizmografi), zato ne zaznavajo samo enkrat, temveč že nekaj časa ponovno, da si slabše in potem še tretjič in četrtič, vedno slabše. Od ognjišča se potresni valovi razširjajo na vse strani, ni, in sicer je njihova pot kratkotrajna tam, kjer so zemeljske plasti enakomerne; daljša pa je tam, kjer so plasti različne in se potresni valovi lomijo. Ni pa znanost še mogla ugotoviti, kdaj se pojavljajo potresi, tako da je vsako napovedovanje še skoraj popolnoma neutemeljeno. Napovedi potresov bi predstavljale veliko korist za vse prebivalstvo ogroženih pokrajin, saj bi bilo rešenih obilo človeških življenj in preprečena velika škoda, ni pa še za to znanstvene osnove.

Kako potresi nastajajo, o tem med znanstveniki še ni enotnosti in obstojata dve znanstveni teoriji. Nekateri razlagajo, da nastajajo potresi zaradi ohlajanja zemeljske površine. Jedro zemlje, ki je žareče, se ohlaja, površina mu postaja prevelika in se zato zgrbanči. Tako so v začetku zemeljske zgodovine nastala tudi gorovja, danes pa se te zunanje zemeljske plasti še nadalje premikajo, da se odpravi vsa napetost in se ustvari ravnotežje. To izravnanje zemeljskih plasti zaradi ohlajanja

zemlje, pa mi na površini občutimo kot potres.

Ta teorija se imenuje tektonska teorija. Njen nasprotna pa je tako imenovana vulkanska teorija, ki zatrjuje, da so potresom vzrok še neumirjeni vulkani. Res je, da so v deželah, kjer še delujejo vulkani, potresi pogostejši, vendar pa delovanje vulkanov najbrž nima neposrednega vzroka za nastanek potresov.

Vzrok, da so potresi pogostejši, leži v nagubanosti in razornosti takih zemeljskih tal. Zemeljska skorja je bila to domolno stisnjena in nagubana in ta stisnjeno se odpravlja ravno z gibanjem zemeljskih plasti, ki ga mi imenujemo potres. Takšno je ozemlje Japonske, ki je znana po pogostih potresih, in vzhodnoindijsko otočje, kjer nastajajo po več sto potresov na leto. Srednja Evropa pa je bolj trdna, zato pa so na Balkanu, v Italiji in na Pirenejskem polotoku potresni sunki pogostejši. Tudi v Srednji Ameriki tla še niso ustaljena in so tudi tam potresni sunki precej pogosti.

Zanimivo je poznati moč potresnih sunkov. Nekateri potres-

ni sunki so tako močni, da se občutijo po vsem svetu, seveda le ob zelo močnih potresih. Navadno pa so omejeni na manjša, da si vseeno precej velika področja zemeljske površine. Nekateri znanstveniki, ki so računali jakost potresov, so ugotovili, da znaša ta pri srednje močnem potresu okoli 150 milijonov konjskih sil. To je seveda precej velika sila, tako da so tudi učinki, ki jih povzročajo potresi, primerno občutni. Od jakosti pa tudi od navpične ali vodoravne smeri sunkov in valovanja zavisi obseg uničevanja na zemeljski površini, ki zavzema v nekaterih primerih prav katastrofalen obseg. Spominimo se na ljubljanski potres leta 1895, na potres na Japonskem leta 1923 in na največji potres v človeški zgodovini leta 1897 v Indiji. Zaradi potresa nastanejo včasih po 100 km dolge zemeljske razpoke, spreminjajo se struktura tal, gorovja izgledajo in dvigajo se doline, zgodilo se je celo, da so reke spremenile svojo smer, da so izgubile veličino in da so nastala cela jezera. Učinki in strahote potresov so torej številne.

Dandanes proučujejo potrese z vso intenzivnostjo, vendar pa so vsi izsledki še močno nepopolni, zlasti kar se tiče napovedi bodočih gibanj zemlje. Tako je naša zemlja kljub temu, da smo tako v znanosti kakor v tehniki daleč napredovali, še vedno zelo velika skrivnost, katero bomo pa še počasi in z vsem trudom premagali.

Valentine ples ob 38-letnici

Cleveland, O.—Društvo Cleveland, št. 126 SNPJ priredi v soboto večer 14. februarja Valentine ples ob 38-letnici svojega obstoja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Dobro poznani Vadnalov orkester bo igral izvrstne valčke in polke tako, da se bodo stari in mladi vrteli in veselja bo na vse strani. Le odločite se za drugo soboto večer, da pridete na Valentinov ples, kjer boste našli veselo družbo in mnogo prijateljev ter sobratov in sestere. Pridite v velikem številu, ne bo vam žal, ker take družbe kot bo tam, se malo kje dobi.

John J. Gabrenja, tajnik.

Ameriški družinski koledar za leto 1948

Ze dolgo vrsto let predstavljajo "Ameriški družinski koledarji" skoraj našo edino bolj pomembno kulturno manifestacijo. To niso samo koledarji v navadnem pojmu te besede, ki imajo le kratko življenje in miniljvi značaj. To so v pravem pomenu besede izbor najboljših literarnih del naših tukajšnjih slovenskih pisateljev izpopolnjenih z književnimi deli naših slovenskih pisateljev v rojstni domovini, reprodukcijami umetniških slik najbolj znanih klasičnih in modernih slikarskih mojstrov, znanstvenimi razpravami, važnimi podatki, ki bodo nekoč služili kot prepotrebne vir za proučevanje zgodovine ameriških Slovencev. Ta pestrost literarnih del in odlično izbran material dajejo Ameriškim družinskim koledarjem trajno vrednost, ki jih imajo samo antologije.

Mi, ameriški Slovinci, smo lahko ponosni na takšne kulturne manifestacije, ki nam lahko služijo na čast tudi v naši rojstni domovini, kjer je število pisateljev daleč večje in kjer so tla za kulturni razmah bolj ugodna kot pa tu. Tu smo omejeni na malo skupino naših kulturnih delavcev, ki že leta in leta požrtvovalno pišejo in delujejo na kulturno-literarnem polju za relativno malo skupino ameriških Slovencev, ki še niso izgubili vsak smisel za višji in bolj plemeniti smisel življenja.

Od tukajšnjih naših pisateljev so zastopani v letošnjem koledarju Etbin Kristan z dalj-

šim literarnim delom "Zatajena vest", Frank Česen s satiro "Zasluzni mož", Anton Slabe s satiro "Bratovščina izvoljenih", Anton Shular s črtico "Na razstavi", Frank Pančur s črtico "Moja prva stavka", Anton Garden z znanstveno razpravo "Na pragu atomske dobe", F. Zaitz, ki je koledar uredil, pa z uvodnim člankom "Dve svetovni vojni, obe odeti z ideali—in kaj?"

Med pisatelji in pesniki iz Slovenije je potrebno posebno omeniti pesmi mladega pesnika-partizana Karel Destovnik-Kajuh, ki je padel v Osvobodilni vojni leta 1944. Med ostalimi pesniki so zastopani Oton Zupančič, L. Krakar, Črtomir Sinkovec in drugi. Od bolj znanih slovenskih pisateljev pa Juš Kozak, Gaber, France Kosmač, Albin Cebular, Anton Ingolič. Poleg omenjenih so zastopani in prevodu tudi ruski in ameriški pisatelji.

Cela vrsta znanstvenih članov in fotografskih reprodukcij iz Slovenije, kakor tudi reprodukcij umetniških del slovenskih in drugih slikarjev, so lep prispevek bogati vsebini letošnjega koledarja.

Ne bi smelo biti zavedne slovenske družine, ki bi v svoji hiši ne imela ta pomemben "Družinski koledar". Mi ga z naše strani toplo priporočamo. Stane \$1.50, kar je za tako lepo opremljeno in vsebinski bogato knjigo res neznačajna vsota. Družinski koledar dobite tudi v našem uredništvu.

DOM SLEPIH V STARI LOKI

V bivšem Strahlohem gradu v Stari Loki je nastanjen "Dom slepih," ki je v predaprilski Jugoslaviji, kakor druge podobne ustanove, igral vlogu poslednjega pribežališča za ljudi, ki jih je družba kot brezkoristne za vselej izločila. Grad je nemoteno skupno z varovanci propadal. Potem se je v njem nastanil okupator in slepe prepodil v staro župnišče. Ko ga je po osvojitvi naša vojska izpraznila, ga je v razpadajočem stanju prevzelo ministrstvo za socialno skrbstvo LRS, ki si je postavilo nalogo, da bo s temeljito preureditvijo gradu dalo slepih — ne azil, ampak prijeten dom, v katerem se bodo slepi prevzgojili v enakovredne člane našega ljudskega in delovnega kolektiva.

Zato se ministrstvo ni omejilo samo na prezidavo stanovanjske zgradbe, ampak je zgradilo delavnico za pletarstvo in krtačarstvo ter gospodarske obrate (sušilnico za meso in sadje), ki so potrebni za vodenje in izkoriščanje precejšnjega gospodarstva, ki pripada domu. Obnovitvena dela, za katera je ministrstvo za socialno skrbstvo potrošilo 3.800.000 din, so bila pred kratkim v glavnem zaključena.

V gradu je sedaj vse prenovljeno, nova so stopnišča, svetle sobe, vzdane stenske omare, nova je centralna kurjava s kurilnico, vodovod, pralnica, novo je celotno omrežje kanalizacije. Stare gnile etažne nosilce so zamenjali novi železobetonski, novo so tlakovani hodniki, nova je pralnica, delavnica, gospodarske zgradbe. Ogromen trud so vložili graditelji v te delo, saj so se nadstropja med delom sama od sebe vdrala in so se pokazale hibe starega poslopja, ki jih ni bilo mogoče predvideti. Sedaj pa se dela srečno pod streho. S predzidavo se je kapaciteta doma povečala več kot za sto odstotkov, od 36 na 82 oseb.

V domu ni nikogar, ki bi ne bil zaposlen. Vsi, ki niso zaposleni v pletarski in ščetkarski delavnici, delajo v veliki dnevnici, kjer je bila nekoč grajska kapela. Tovarišice pletejo volnene izdelke. Odtajajo knjige v Brailovi pisavi, pišejo pa v Klei-novi pisavi, oboje s pomočjo ročnih stavnic. Pri delu in pri hoji so nekateri čudovito spretni in grede celo sami brez spremstva na sprehod. Različna lažja dela v domu in v ekonomiji vršijo slepi sami. Vsi se dobro počutijo in so zadovoljni z oskrbo.

Na rednih političnih in študijskih sestankih budno spremljajo razvoj socialistične izgradnje države. Kot volivna enota so se

stodstotno in prvi udeležili volitev. Potom svojega hišnega odbora so udeleženi pri upravi doma.

Ko z njimi govoriš in opazuješ njihovo življenje, čutiš pri vsakem koraku, kako se zavedajo, da danes niso več na usmiljenju bližnjih navezani reveži, ampak enakovredni in samostojni ljudje, ki z delom po svojih močeh doprinašajo skupnosti.

Grajo pa zasluži delovni odbor patronata, ki so ga 26. januarja nad domom slepih prevzeli krajevni sindikalni svet, krajevni ljudski in krajevni OF odbor. Ker so domu zagotovljena redna proračunska sredstva, člani patronatov niso obremenjeni s plačevanjem denarnih prispevkov. Dasi bi jih pomoč pri delovnih akcijah, pri kulturno-prosvetnem delu in vzdrževanju osebnih stikov s slepimi ne veljala niti pare, delovni odbor patronata do sedaj niti s prstom ni mignil. Samo po sebi razumljivo je, da je izpolnjevanje patronatskih moralnih obveznosti do slepih še mnogo važnejše, kakor do drugih podpirancev socialnega skrbstva. Patronat mora prevzeti obveznosti izpolnjevati že zato, ker jih je prevzel, v tem primeru pa še posebej, ker je treba ljudem, katerih življenje je zaradi pomanjkanja najdragocenejšega čutila že samo po sebi težko, posvečati še prav posebno pozornost.

V domu trenutno živi 57 slepih. V kratkem bo sprejetih še nekaj novih oskrbovancev iz Slovenskega Primorja, tako da bo kapaciteta doma izpolnjena. Namesto porušenega bivšega prosvetnega doma v bližini gradu bo ministrstvo zgradilo še eno poslopje, ki bo služilo za prešolanje slepih, ki sedaj živijo na svojih domovih, pa se želijo vključiti v produktivno delo. Čeprav je uprava doma zaprosila sindikalno organizacijo v Skofji Loki, da bi s prostovoljnimi delom pomagala odstranjevati ruševine bivšega prosvetnega doma, so vsi sindikati v teku pol leta spravili skupaj komaj 9 ali 10 ljudi, ki so v dveh popoldnevih odstranili 8 kub. metrov ruševin. Tako je bila uprava prisiljena najeti plačane delavce. AFŽ in pionirji pa so priredili nekaj obiskov v domu.

Z zgraditvijo novih delavnic, ki bodo opremljene s stroji, se bo dom popolnoma osamosvojil. Dom slepih v Stari Loki ima torej vse pogoje, da v kratkem času postane vzorno urejen dom.

D. I.

"Slovenski Poročevalec"

Tine Renčan:

Nergači med ljudstvom

Davčna kampanja. Nova načela pri razdeljevanju kart. Sistem dvojnih cen. Nov delovni čas. Suša. Pomanjkanje električne energije. Zima in mraz. Sama hvaležna snov za zabavljanje in nerganje . . .

Iz Murske Sočote odhaja popoldanski vlak proti Mariboru. Dolg vagon brez oddelkov in vmesnih sten. V Soboti se vsujejo vanj dijaki in šolarji. O šoli se menijo, o nalogah. Trije tam v kotu se poizkušajo v ručini. Kar gre jim že. V Beltincih jih mnogo izstopi, v Dokležovju še nekaj. Namesto njih se vsujejo v vagon kmetje in kmetice, težko obloženi z vrečami in cekarji.

V vagonu so police le ob podolžnih stenah, zato postavijo vreče kar po tleh, pod klopi, vzdolž prehoda, kamor se pač da.

Nisem vedel kam potujejo, zato sem vprašal kmetico, ki mi je sedela nasproti, kaj to pomeni. Povedala mi je, da je ob sredah semanji dan v Mariboru in da morajo zato že prejšnji dan z doma, da so zjutraj zgodaj na trgu. Moko da nesejo, ajdovo kašo in kar pač kdo ima, mi je dejala.

Glasni so bili. Najbolj med njimi visok, tršat, rdečeličen možak, ki ga je že prvi videz izdajal, da ne spada povsem v to družino. Presedel se je sem ter tja, zdaj k temu, zdaj k onemu. Prtljage ni imel.

Pogovor je postajal vse glasnejši. Iz malh in cekarjev so potegnili steklenice.

"Na, pij žganjico, da te ne bo zeblo!" so si ponujali steklenice, ki so jih kar eno za drugo počasi praznili.

Pa je povzdignil oni brez prtljage svoj glas: "Ste čuli? V Lendavi so jih 15 zaprli. Je to svoboda, vas vprašam? Kakšna svoboda! Vidite, najprej so ustanovili zadrugo, potem so jih zaprli."

Prisluhnil sem tej razlagi. "Ej, prijatelji, pa jih niso zaprli zato, ker so ustanovili zadrugo," sem ga opomnil.

"Ne, ni svobode! Kakšna ljudska oblast, kakšna ljudska oblast, vas vprašam?" se je razburjal dalje. "Vse je bilo v redu v njihovi zadrugi. Vse knjige so do pike bile v redu, pa so jih zaprli."

"Tovariš, pa jih gotovo niso zaprli zato, ker so imeli knjige v redu," sem poizkušal dognati, kaj je na stvari.

"Taka Jugoslavija pa d . . ." je ugotovil. "Čevlje so prodali na Hrvaško. Saj smo bratje, ali nismo?"

Glas mu je grozeče narastel. Zganje, ki ga je vlek v dolgih požirkih, mu je dajalo poguma.

Nekateri so mu negotovo prikimali. Jezilo me je tako brb-

ljanje, rad bi mu jih nekaj povedal, a zdelo se mi je, da bi ga pijanega, kakor je bil, le še bolj razdražilo.

Pa je vstala sredi vagona kmetica in razložila:

"Veš, Pišta, tudi tebe bi morali zapreti, ki s takimi držiš. Tisti čevlji so bili za člane zadruge in po nizki ceni. Oni pa so jih prodali na Hrvaško črnoborzi-jancem. Tako je, da boš vedel!"

Pišta se ni dal ugnati.

"No, vidite, je to svoboda? Svoboda je, če prodaš ali kupiš od kogar hočeš in po kakršni ceni hočeš. Jaz sem šel včasih v Maribor in sem zaslužil po 800 dinarjev in sem kupil, kar sem hotel. Kaj pa danes lahko kupiš, če ne zaslužiš, kakor je treba? No, kar povejte!"

"Pišta! Ko bi jaz zaslužil polovico tvojega, bi prav gotovo vsem dal nocjo za pijačo v Mariboru," ga je zavrnil mlad fant.

Pišta je skočil pokonci. Mor-da ga je zaskrbelo, da ljudje le preveč vedo o njegovih zaslužkih, ki gotovo niso bolj pošteni od zaslužkov lendavskega združnega odbora.

"Ni svobode. Kakšna ljudska oblast? Ljudska? D . . .! Bo že drugače, ko bo ljudstvo spregovorilo . . . Hudiči!" Sesedel se je na klop. Prazna steklenica se mu je zvalila iz roke.

V kotu je ženski glas potihem zapel:

"Češčena si Marija, je angeljski glas . . ." Dva, trije glasovi so pritegnili. Kmalu je ves vagon pel:

"Ko zadnja ura bije, Marija pred' po nas . . ."

Prekmurje. Hvaležna tla za pridiganje Pištinega kova, sem pomislil.

Pa je bilo konec pobožne pesmi. Moja sosedka, kmetica pri 40, je s tresočim, visokim glasom zastavila:

"Na oknu glej obrazek bled, na licih grenkih solzic sled . . ." Nisem si mislil, da Prekmurci tako z očetkom pojo partizanske pesmi.

Prvi je sledila druga: "Leži tam jezero v tihoti . . ." potem tretja, četrta, same partizanske. Pesmi, ki sem jih poznal, pa tudi take, ki jih nisem še nikoli slišal in ki so morda nastale v Prekmurju.

Ko je ves vagon iz polnih prsi pel "Hej brigade" in so mlada razgreta prekmurska srca vzklikala: "Živela nova Jugoslavija, živel maršal Tito, živela naša

ljudska oblast!" je Pišta smrčal in ni slišal ničesar. Bilo pa tudi ni potrebno. Pišta je bil eden, ljudstva mnogo.

Cez nekaj dni. Jutranji vlak proti Gorenjski je bil kot običajno nabito poln. Delavci-tekstilci, uradniki, delavke, sem ter tja kak meščan, še redkeje kak kmet.

Na oni strani voza, kjer so klopi daljše in so trije sedeži na eni klopi, sedi zajeten gospod. Dva sedeža zavzema njegovo v usnjat plašč oblečeno zavaljeno telo. Na tretji prostor se je s težavo stisnila suhljata kmečka žena.

V vagonu govore delavci o normah, o dopustih, o planu in kdo si ga vidi, kaj še. Živahno je, da ne razločiš posameznih besed sopotnikov, razen najbližjih. Počasi pogovori pojenjavajo, le oni v usnjatem plašču govorijo vedno bolj glasno. Potniki so prisluhnilni, oni pa govori:

"Pri nas bo kmalu vse vrag vzel. Naš kmet ne zna gospodariti. Poglejte," razlaga kmečki ženi in ji kaže potipkan list papirja: "V Poljanski dolini, kjer je bila najbolj zdrava živina, je zdaj vsa živina jetična. Živina ne sme biti vedno samo v hlevih. Ven mora, na pašnike!"

"I, seveda!" mu pritrudi kmetica. "Pa krme nimamo. Včasih sem kravam tako moko dajala, kot jo sedaj niti ljudje nimamo. Vse se mi je rok oprijemalo, ko sem jim mečala."

Pa je povzel zopet besedo deluh:

"Vidite, vse bo vrag vzel. Krme ni, pašne ni. Mleko in maslo bomo morali uvažati, kot so ga Nemci. Iz Nizozemske, tako kot med vojno." Nekoliko se je od-dahnil, kakor da bi hotel dati poudarka svojim besedam. "Ali pa iz Rusije . . ." je dodal strupeno. "In moko tudi."

Potniki so postali pozorni. "No, ja, jaz sem že videl dva vlaka iz Rusije," je dodal čez čas.

"Moke?" je vprašal nekdo. Široko se je zasmejal: "Ah, kje pa. Protitankovskih baterij!"

V vagonu je postalo čudno tiho.

"Kako to, da ste vi kar dva ruska vlaka videli, jaz pa nikoli nobenega ne vidim, pa sem vedno na vlaku," ga je pobaral železničar iz drugega kota.

Možak ni odgovoril na vprašanje.

"V časopisu sem bral, da so dali Rusi Fincem tri sto tisoč ton žita," je nadaljeval debeli. "Če bi nam dali, bi naši listi to

čez celo stran napisali. No, kaj pa je to tri sto tisoč ton? Fincev je štiri milijone, na vsakega ne pride niti kilo. Pa taka reklama!"

Ljudje so molčali. Kako streša številke iz rokava. Tristo tisoč ton. Velika številka. A če pomisliš, res ne pomeni mnogo pri milijonih ljudi.

Pa vendar debeluharjev glas je tako neprepričljiv. Ljudje molče, a nekdo bi moral odgovoriti. Saj ni prav, da nekdo takole vsem v brk pove nekaj, kar čutiš, da je povedal tako s sovraštvom.

"Tristo tisoč ton," računa potihem nekdo. "Štiri milijone Fincev. Hudiča!"

"Ej, vi slabo računate!" se oglasi tedaj z druge strani proti debeluhu močan glas. "Ali ne bi šli raje na Koroško belim pamet solit? Od tristotisoč ton žita pride na vsakega Finca 75 kilogramov . . . Ste si iz Slovenskega doma učili računati?"

Glasi smeh je sprejel to ugotovitev. Gospodu na dveh sedežih postaja vroče. Vlak se ustavlja "Škofja Loka!" kliče v nastajajoče jutro sprevodnik.

"Gospod, ali se ne peljete v Kranj?" ga zdržuje kmetica, ki je sedela ob njem.

"Sem se premislil," pravi gospod.

V vagonu je postalo veselo. Bil je vagon tretjega razreda.

OBVESTILO

V cilju poprave in dopolnitve spiskov onih oseb, ki se nahajajo v inozemstvu, prosimo vse državljane F.N.R. Jugoslavije, ki živijo stalno ali začasno v Zedinjenih Ameriških Državah, na področju tega Generalnega konzulata, da predložijo podpisanimu Konzulatu sledeče podatke:

Ime in preimek ter očetovo ime.

Dan, mesec in leto rojstva. Mesto pristojnosti (vas, mesto, srez in federalna republika).

Poklic. Številka in datum potnega lista.

Zadnji naslov. Podatki se lahko daje ustno ali pismeno. Podatki, dostavljeni pismeno morajo biti lastnorčno podpisani.

Prosimo vse naše državljane, da te podatke dostavijo po možnosti do konca meseca marca 1948 leta.

Podatke dostavite na naslov: Consulate General of Yugoslavia, 188 West Randolph St, Rm. 1611, Chicago 1, Ill.

Iz Generalnega konzulata F. N. R. Jugoslavije v Chicago, Br. 9/48 od 28. januarja 1948 leta.

Nagla vožnja

Vlak lokalne železnice je došel v šolo gredoče otroke. Strojvodja reče: "No, otročiči, sedite na vlak, popeljem vas do šole!"

"Hvala lepa!" odgovore otroci, "prišli bi prepozno v šolo!"

Zastopniki "Enakopravnosti"

* Za st. clairsko okrožje:

JOHN RENKO
1016 E. 76th St.

* Za collinwoodsko in euclidsko okrožje:

JOHN STEBLAJ
775 East 236 St.
REDWOOD 4457

* Za newburško okrožje:

FRANK RENKO
11161 Revere Ave.
DIAMOND 8029

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticiralo in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z vašim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVE.
vagal E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St.
Urad je odprt od 9.30 zj. do 8. zv.
Tel. EN 5013



Oblak Mover

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

John Oblaka

1146 East 61 Street
HE 2730

Apple Pancakes With Sour Cream



A dish to delight the gourmet and please the most discriminating palate is apple pancakes with sour cream. A whopping big apple pancake is baked the full size of a skillet or griddle, rolled, and sprinkled generously with confectioners sugar. It is served with thick sour cream.

Apple pancakes can be served any time, as a main dish or as a dessert. A whole pancake for each person is a complete dinner, or as a dessert, one big pancake serves four.

To give the apple pancake platter a fancy dress, surround the giant pancake with fried apple slices.

Apple Pancakes With Sour Cream

2 cups pancake ready-mix
2 cups milk
2 beaten eggs
2 tablespoons melted butter
or margarine
2 cups diced apples

- Combine beaten eggs and milk. Add to pancake mix all at once and stir lightly. Fold in the melted butter and diced apples.
- Pour 3/4 to 1 cup of batter onto a griddle or skillet. Bake until golden brown on underneath side, about three minutes. Turn and bake on other side.
- Roll up. Place on baking sheet in moderate oven (375° F.) to keep warm until all the pancakes are baked.
- Sprinkle generously with confectioners sugar and garnish with fried apple slices. Serve with sour cream.

Bonds for Freedom on
Freedom Train Inspire
Secretary of Treasury



Secretary of the Treasury John W. Snyder and Mrs. Snyder view the priceless exhibit during the Freedom Train's stay in Washington, D. C., which dramatically reveals the important role United States Government bonds played in the progress of the United States of America from its inception as a nation in 1776.

The American people have always responded to the call to buy freedom bonds. Secretary Snyder is directing a stepped-up campaign to sell more U. S. Savings Bonds as an anti-inflationary measure and to insure continued peace and prosperity.

DRUGA IZDAJA

ENGLISH - SLOVENE
DICTIONARY
(Angleško-slovenski besednjak)

Naročite pri:

ENAKOPRAVNOSTI

6231 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
CENA \$5.00

ZAVAROVALNINO

proti

ognju, tatvini, avtomobilskim
nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Pokličite:

ENdicott 0718



Enakopravnost

Zanimivo in podučno čtivo

priljubljene povesti

PREŽIHOV VORANC:

Odpustki

(Nadaljevanje in konec.)

Prav razveselil se je Zvap, ko je nekega jutra priripotal v bajto tesca Graša, stari njegov znanec iz Rude, s katerim sta veliko skupaj sekala, a se že nekaj let nista več videla. Graš, ki je bil tudi brezposeln, je ostal pri bajti dva dni, se gostil s kolinami in izpraznil puč z ozimničevcem do dna.

Dvakrat ga je Zvap pridržal: "Ostani, Graš, še nekaj dni in počakaj na mojo smrt!" "Ne šantaj takih bedarij, Zvap! Popravil se boš; ko bo prišla vigred, bova skupaj vzela kako poseko in spet bo pela sekira: žvink, žvink..."

"Ampak na pogreb boš prišel, če bo treba..." "Zanesi se name, pa čeprav imam tri ure do sem."

"Nositi me morate le tesaci!" "To je moja skrb, Zvap! Kar-nuh, Čegun, Zigoj in jaz..." Ko je Graš slednjič vzel palico v roke, se je še zadnjič obrnil k svojemu znanцу:

"Nekaj sem te mislil še prositi, če ne boš hud! Človek le ne ve, kaj ga čaka. Pavel, ne bodi hud, ker sem te takrat, ob plebiscitu, pregovoril, da si glasoval za Avstrijo. Vem, da si posihmal z menoj vred večkrat preklinjal to goljufijo. Organiziran sem bil pri socialistih in so me naplahtali, da sem agitiral za Avstrijo. Pravilo so, da se bo v republiki delavnemu ljudstvu cedio mleko in srd. Zdaj pa imaš hudiča..."

"Tiho boji, Graš, so nas pač opeharili, kakor se to ubogim ljudem vedno godi," ga je potolažil Zvap.

"Torej je ta reč pozabljena?" "Pozabljena, pozabljena!"

Koj za Grašem je prišel na obiske kajzar Ogničar od Drave. V mladih letih sta z Zvapom dosti skupaj sekala, potem pa si je iz pristradanega denarja kupil na prudu kočuro za dve kravi.

"Čuj sem, da te je vrglo, pa sem se takoj prepeljal čez vodo."

V bajti je še od Graša ostalo nekaj vedrega, neprisljjenega in obisk starega znanca je bil zato do srca dobrodošel.

"Mislim, da si ravno o pravem času prišel!"

Ko je Ogničar prisljhlil sumljivemu vretju v Zvapovih prsih, je takoj napravil svoj sklep. Da bi prijatelju ne otežil srca, je na dolgo in široko zabavljal čez slabe razmere, čez krizo, čez sušo in oznanjal konec sveta.

"Sedaj je tisti, ki ga smrt reši, še srečnejši! Kaj bi od tega sveta? Siromaštvo, davki in biriči! Pravijo, da bo vojaka." Zvap in Neži je Ogničar tako od srca govoril, da mu nista dala oditi in si je moral čez noč postlati na klopi pri peči. Ko je drugo jutro začel jemati slovo, se je videlo, da ga še nekaj tišči. Toda šele zadnji hip se je odkašljajal:

"Nekaj sem te še mislil pobarati, neko sitno reč!... Saj nisi hud name, ker sem te takrat naplahtal, da si glasoval za Jugoslavijo? — Objubljal so mi, da se bo grofovska zemlja razdelila med kajzarje in kmete, če zmagamo. Trdili so

tudi, da bo za nas bolje. Mene pa, kakor veš, žulijo tisti ogoni, ki jim imam v najemu od graščine že čez dvajset let. Zato sem verjel."

Zvapa je prešinil rahel nasmeh. Skoraj v zadregi je odvrnil:

"Oh, ne ženi si tega k sru, Ogničar! To sem že davno pozabil!" "Dobro je, zdaj lahko mirno grem! — Si moramo pač tako misliti, da so nas vse od kraja speljali na krivo pot!"

Kmalu nato je zaškripala gaz po zasneženi globeli in koča se je spet pogreznila v zimsko samoto. Po zadnjih dveh obiskih se je bolnik še bolj zatopil v zamišljenost, iz katere ga je le v presledkih dramil dušljivi kašelj. Kadar je zadremal, je kmalu začel sanjati in blesti.

Nežo je začelo postajati strah. Bilo je že pozno in v bajti je bledele leščerba, ko se je prihrulila iz veže Nežina prijateljica, stara Burga. Plaho se je ozrla na bolnika, ko pa je zapazila, da menda dremlje, se je lotila svoje prijateljice.

"Ali si že govorila?" "Kakor sem ti že naprej povedala: Grdo se je obregnil, čes, ali sem že križ naredila nad njim!"

Starki sta kakor pribiti obseleli v kotu. "Toda nekaj se mora ukreniti! Slab je..." "Kaj ko bi ti poskusila, Burga?"

Bolnik se je predramil in uzrl novo obiskovalko. Nikoli je ni mogel prav videti in tudi med boleznijo je čenčala večidel le z Nežo. Zdaj se mu je pa približala s čudno vablјivim obrazom:

"Kako je, Pavel? Spal si?" "Mislim, da bom kmalu za vedno zaspal!" je odvrnil bolnik.

Neži se je skrčilo srce. "Če je tako, ali si že kaj mislil na obračun..." "Kaj pa to tebe briga!" se je zadržal Zvap in se srdito obrnil v kot.

Burga je klecnila, nekaj pošepetala z Nežo, nato pa jo je požrla neslišna noč.

Kakor hudi duh se je širila po soseski novica, da je Zvap že čisto na koncu in da je nevarnost, da bo umrl brez Gospoda. Na zasnežene domove po vrhovih in globelih je ta novica legla kakor težka mora. Celi soseski je bilo znano, da Zvap ni duhovnih reči jemal tako natančno, kakor bi se kristjanu spodobilo. Že od mladosti je imel navado, da je ob nedeljah cerkve le od zunaj podpiral, največ zaradi tega, da se je potem na sejmšišču postavljaj. Bil je razvpit zakrknjenec, ki ga ni gani-lala nobena reč.

Kljub temu, da Zvap nikomur ni delal spotike in ni mogel imeti nad seboj nobene posebne odgovornosti, je njegova zakrknjenost predramila vso sosesko. Župnik se je posvetoval z mežnarjem. Nato se je odpravil v samotno bajto cerkveni ključar Ožeg. Ko je po dolgem pripravljanju prišel z besedo na dan, ga je Zvap užaljeno odpravil:

"Ali sem vam že tako v spotiko!"

Ožeg je odšel neopravljenih poslov. Smrt se je očividno bližala bajti. Bolnika je vedno česče obhajala slabost, kdaj pa kdaj je že začel izgublјati zavest. Nežo in Burgo je navdajala groza.

Ostala je le še ena tolažba: "Po Lukeža!"

Kmet Lukež iz soseske je bil na glasu, da s svojo besedo premaga vsakega zakrknjenca in da je na zadnjo uro otel že mnogo duš pogube. Razen tega so o njem govorili, da si je svoje posestvo pribarantal na sejmih ter da ima mnogo na svoji grbi. Zato da se skuša odkupiti z reševanjem vragu zapisanih duš. Zategadelj je imel tudi priimek: Zveličar.

Zvap je bil precej pri sebi, ko je prišel Lukež. Ponoči ga je neznanško dušilo, zjutraj pa mu je odleglo in po nekaj dneh mu je prvič zopet teknila jed.

"Pa so rekali, da se boš stegnil, zdaj pa vidim, da se zalagaš kot dmar."

Vedri Lukežev glas je bolniku ugajal.

"Mene je tudi stiskalo, pa je minilo. To je vse od človeške volje in odločnosti odvisno," je lagal Lukež in izpod štrlečih obrvi zasajal oči v Zvapa.

"Ne verujem, da bi se izkopal!"

"Seveda se boš! Najslabše je, ako človek obupa," ga je bodril Lukež.

Ko je bolnika tako razvedril, je mahoma lopnil vmes: "Kaj pa, ali si že opravil?" Zakrknjenec je zajajal.

Zveličar pa ga ni pustil k besedi.

"Torej je vendarle res, kar trdijo. — Tega ne razumem, Zvap! — Saj veš, kako govorijo o tebe: če ne koristi, škodi tudi ne! Nihče ne ve, kako je na onem svetu."

Zvap ga je začel z zanimanjem poslušati.

"Ali misliš, da ne bi škodovalo..."

"Vse prej kakor to! Človek se umiri in to je za zdravje velikega pomena. Jaz sem ležal kakor klada, ko sem se pa spovedal, se je kaj začelo obračati na bolje."

"Ze sam sem premišljaj, ali če se prav pobaram, nisem na tem svetu nič posebnega zagrešil, kar bi mi mogli na sodni dan šteti v zlo," se je branil bolnik.

"Ni stvar v tem, ali si grešil ali ne!" je odvrnil Lukež. "Gre za to, da opraviš šego."

"Ne vem, kako bi..." je okleval bolnik.

"Le daj se, le spravi se!" je pritegnila Neža, ko je videla moža omečanega.

"Tiho, babe!" je vzrotil Lukež nad njo. "Babe ne razumete ničesar, mi bom to sami opravili. Take sile pa še tudi ni, kakor bi kdo mislil."

"Naj bo po tvojem!" se je zakrknjenec vdal.

Lukež je pridiral k fari z novico, ko se je nedeljsko opravilo končalo in so se verniki vsipali iz cerkve. Še so bile množice zbrane na sejmšišču, ko je srednji zvon zazvonil na spoved. Takoj je zavzelo med množico: "Zvapa gredo spovedat!"

Skoraj pol fare se je usulo za duhovnikom in mežnarjem, ki sta se napolnila v samotno globel. Na čelu te procesije je zmagoslavno korakal sam Lukež, za njim pa Jazi, Repasi, Ražeji, Ogrizki, Podeževke in drugi občani, ki so hoteli biti deležni odpustkov tega dogodka.

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

"Dolgo se dajeta!" so mrmrali možje med seboj. Nekdo je piknil Lukeža: "Zdaj gre za novo šprinklo na lestvi."

Medtem so se odprla vrata, spoved je bila pri kraju. V snegu klečec je soseska sprejela blagoslov. Nato so se počasi razgubili po samotnih stezah mrkih pobočij.

Že drugi dan so zapeli farni zvonovi Zvapuo zadnjo popotnico. K pogrebu se je zgrnila vsa soseska, prišli so in se utešili

Medtem ko je bil Zvap od kraja nezaupljiv in redkobeseden, se mu je duša polagoma odtajala in z otroško zaupljivostjo je začel naštevati spovedniku vse svoje grehe in krivice, dokler je segal njegov spomin nazaj. Med drugim je zdeval s

svoje duše tudi skrivnost, da je ob plebiscitu na Koroškem ogoljufal Graša kakor Ogničarja. Od prvega je dobil pet kilogramov sladkorja in dve stavi zimskega perila, od drugega pa dva kilograma tobaka in vrečo pšenične moke, glasoval pa ni niti za Avstrijo niti za Jugoslavijo, temveč je obe glasovnici strgal...

Več kakor eno uro je trajala spoved in soseska, ki se je zgrijnala pred bajto, je postala že nestrpna. Odmolila je že vse tri rožne vence, da bi bog zakrknjenca omečal.

Dela za ženske

Stenografka za splošna dela v pisarni, periodičnim napredovanjem, letne počitnice s plačo. Izvrstne delovne razmere. THE LINCOLN NATIONAL LIFE INS. CO. 1010 Union Commerce Bldg.

CAFETERIA WAGON GIRL 30 do 45 let stara ženska, priprava čna, zmožna; 6. zj. do 1. pop. Plača od ure, obedi, uniforme. Zglašuje se med 1.30 in 3. pop. HARRIS-SEYBOLD CAFETERIA 4510 E. 71 St.

File klerkinja IZKUŠENJA NI POTREBNA 3-DNEVNI TEDNIK. DOBRA PLAČA. MA 7000. Line 223

BILLER-STROJEPIŠKA I. B. M. Electronic; nekateri izdelava. 5-dnevni tednik; 3 ure tedensko. Dobra plača. Zglašite se osebno. THE VALLEY CAMP COAL CO. Western Reserve Bldg. W. 9th & Superior

Stenografka Inženirska družba v Rocky Ridge. Ure od 8. do 5. Tedenska plača. AC 4670

Tajnica Tu je privlačna služba za ženske in prijazno delo za tajnico zdravniku. Dobra plača, zanimivo delo. 1117 Republic Bldg., CH 6200

Dekle ZA SPLOŠNO DELO V PISARNI. Dobra plača. Society Dry Cleaners 3419 Carnegie

Ženska za gospodinjstva za 3 odrasle osebe; na zaprosilo strani mesta. Tedenska plača, ostati preko noči. WO 0426

Ženska za hišna dela in varstvo otrok; se mudi nahajala na delu; željo lahko ostane preko noči; denska plača. Najraje med 3.30 in letom starosti. AT 5624

Comptometer operatorica MORA BITI LIČNA IN NATANČNA 5-dnevni tednik; tedenska plača. MILLERS GOLD SEAL DAIRY 1829 E. 55th St., HE 5800

Razno TAKOJ POTREBUJEMO 4 ali 5 neopremljenih sob za 2 ženske v starosti 32-33 let; uposljeni na banki. Mirne in dostojne ter imajo boljše priporočila. Pokličite CH 6950, Line 14

Harmonike Prodajamo Excelsiors, American, Polytone s Flanagan, Hohner, Salanti, Marinucci harmonike, ter druge vrste. Imamo saksophone, trumpe, in druge štrumente. ACCORDION 671 E. 185 St., nasproti Gray Store, KE 7474.

Zakonca Skandinavskega porekla, in ka stara 14 let, želijo dobiti vjem 4 ali več neopremljenih sob; letna izborna priporočila ter je 9. in 5. — MA 3206.